

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce:	Nadřízený orgán škol a školských zařízení podle zákona o svobodném přístupu k informacím
Diplomant/ka:	Radek Hollmann
Škola:	Právnická fakulta UK v Praze
Katedra:	Katedra správního práva a správní vědy
Autor posudku:	Mgr. František Korbel, Ph. D.

---

1. Zadání a cíl práce

Autor si za cíl své práce vybral specifické a právně zajímavé téma určení nadřízeného orgánu škol a školských zařízení s ambicí danou oblast komplexně zmapovat. I přes poměrně úzké zaměření práce ji nicméně z mého pohledu bylo náročné naplnit. Záměrem autora bylo totiž dosažení praktického výsledku – nešlo jen o formulaci hypotézy a její potvrzení v teoretické rovině na základě existující rozhodovací činnosti, ale také praktické ověření presumovaných pravidel v praxi formou skutečného využití žádosti o informace ve vztahu k vybraným vzdělávacím institucím (gymnáziím). Téma považuji za vhodně zvolené, stejně tak jako zpracování práce, její praktický přesah i možnosti využití závěru ve správní praxi.

2. Obsahové zpracování práce

Předkládaná práce je komplexní, srozumitelná a čtivá. Za velmi pozitivní pokládám propojení teoretických východisek s jejich praktickými dopady a příklady v rámci celého textu práce. Zřejmá, a hodná ocenění, je snaha autora nahlížet možné scénáře a situace realisticky (např. realistické zhodnocení faktických možností příslušných úředních osob, které se na rozhodování podílejí).

Svým rozsahem 142 stran čistého textu bez příloh předkládaná práce výrazně přesahuje požadavky kladené na diplomovou práci. Text práce autor strukturuje smysluplně a logicky, jednotlivé části na sebe plynule navazují. V prvních dvou kapitolách autor uvádí čtenáře do problematiky způsobu určování nadřízeného orgánu dle příslušné právní úpravy a do postavení škol a školských zařízení. Třetí, hlavní analytická část textu, rozdělená díky podnadpisům do tří úrovní podtémat, obsahuje podrobný rozbor určení nadřízeného orgánu u vybraných subjektů. Díky navazující čtvrté, praktické, kapitole, která obsahuje screening relevantních řízení v rámci určování nadřízeného orgánu gymnázií je autor schopen přesvědčivě doložit své závěry. Obsah práce tak výrazně získává na kredibilitě.

Kapitola první vymezuje relevantní právní úpravu v zákoně o informacích a správním řádu. Popis je jasný, srozumitelný, svým rozsahem naprosto odpovídá potřebě úvodu do problematiky.

Druhá kapitola obdobným způsobem vymezuje postavení škol a školských zařízení s důrazem na jejich specifika dle zřizovatele. Nevyhýbá se ani školám, které jsou svým charakterem nikoliv právnickou osobou, ale organizační složkou státu. Praktickým způsobem popisuje také užívanou terminologii.

Třetí kapitola, která je těžištěm celé práce, je rozdělena do osmi podkapitol rozdělených dle typu instituce – posouzení nadřízeného orgánu škol, mateřských škol, soukromých a církevních škol, školských zařízení, případy zřizovatele – organizační složky státu, případy právnických osob, vykonávajících činnost a situace při nesprávném určení nadřízeného orgánu. Autor si podrobným rozbohem připravuje půdu pro správné určení nadřízeného orgánu v případech jednotlivých druhů škol a školských zařízení (v rozdělení na zařízení, která poskytují vzdělávání či nikoliv). Tato pravidla, která autor dovodil z právní úpravy a vybrané rozhodovací činnosti, jsou v jednotlivých částech shrnuty v přehledných tabulkách. Ty velmi podporují přehlednost a srozumitelnost textu.

Čtvrtou kapitolu pojal autor veskrze prakticky – závěry jsou postaveny na popisu a zhodnocení vyřízení konkrétních žádostí o poskytnutí informací podle informačního zákona. Autor přitom obeslal přes 200 gymnázií, přičemž v případech odmítnutí žádosti o poskytnutí informace autor využil opravných prostředků. V praxi tak mohl ověřit, zda a do jaké míry jeho hypotézy obstojí.

Osobně tuto část považuji za zásadní a mám za to, že právě těmto praktickým zkušenostem by bylo vhodné se věnovat v rámci obhajoby práce. Za diskuzi stojí dle mého názoru také východiska pro případnou metodickou úpravu na úrovni ministerstva, kterou autor zmiňuje v závěru své práce. Jeho kvalitní akademický výkon by do budoucna mohl mít věčný přesah v rámci výkonu moci výkonné, pokud se autor rozhodne závěry publikovat či komunikovat je s příslušným ministerstvem.

Osobně velmi oceňuji pečlivost a zápal, se kterým autor práci zpracoval, a je mi ctí, že jsem ho mohl na této cestě v závěru jeho studia provázet.

Závěrečný seznam zdrojů je relevantní.

3. Formální úroveň práce

Formální stránka práce je na velmi vysoké úrovni. Text je čtivý, srozumitelný a dobře strukturovaný. Za velmi vhodná považuji shrnutí závěrů v jednotlivých částech práce formou přehledných tabulek (např. str. 75 nebo 76) Pravidla práce s odbornými zdroji jsou dodržována a poznámkový aparát je široký. Práce neobsahuje pravopisné, stylistické nebo jiné chyby.

4. Celkové hodnocení práce

Práci považuji za komplexní a nadprůměrně kvalitní. Ambice autora, vymezená vybraným tématem, byla podle mého názoru v plném rozsahu naplněna. Navrhuji proto práci hodnotit stupněm výborně.

5. Doporučení práce k obhajobě

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 16. května 2024

Mgr. František Korbel, Ph. D.
podpis autora posudku